

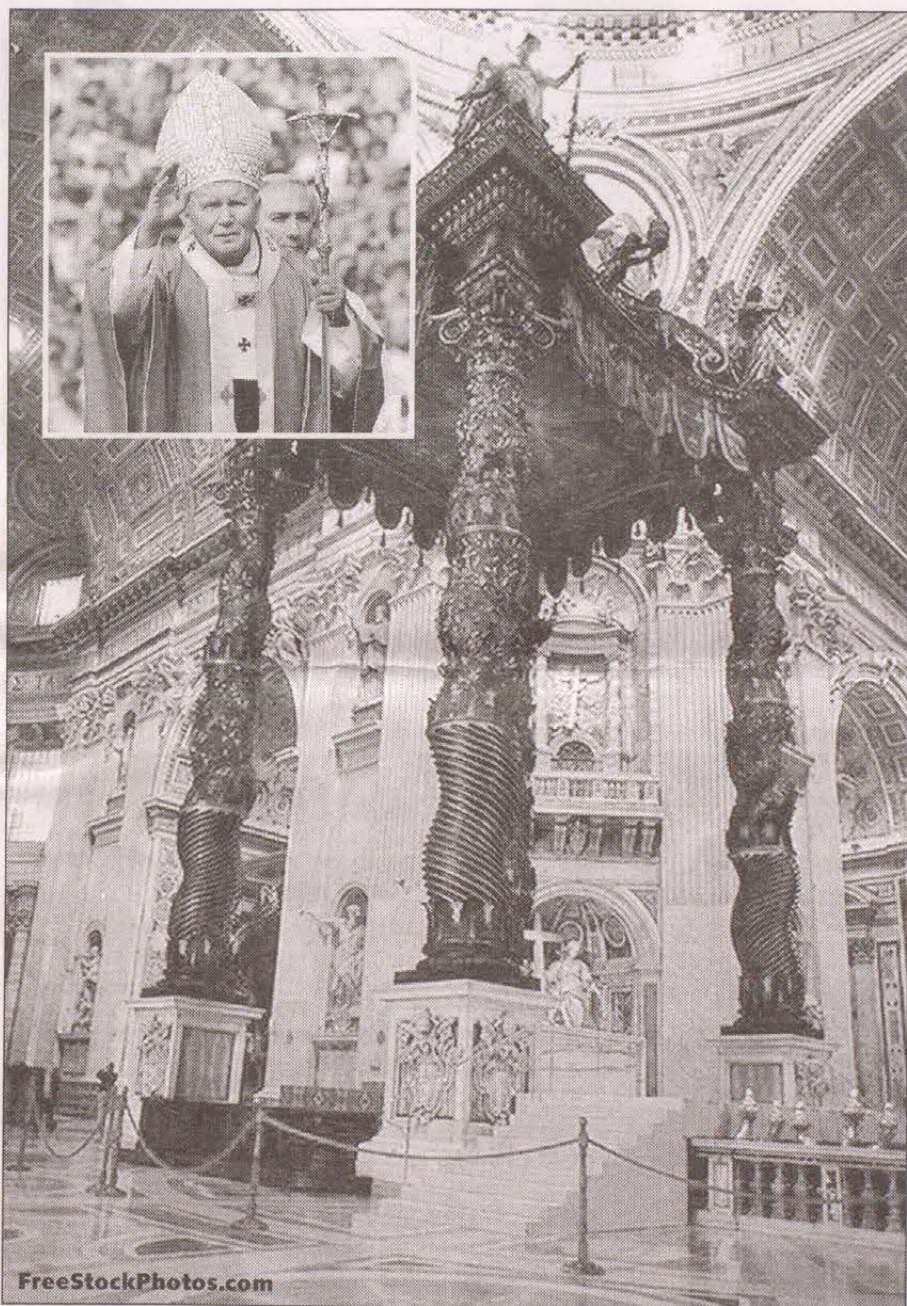
ZDISLAVA

měsíčník litoměřické diecéze

Ročník VIII

číslo 8

Říjen 2003

FreeStockPhotos.com

Z OBSAHU

**Internetové stránky
biskupství**

STRANA 2

Hockewanzel ve skříni

STRANA 4

**Do Zdislavy se vrací
poutní tradice**

STRANA 5

**Viditelný vrchol nemusí
být cílem – kněz
horolezec**

STRANA 8

Chlapi v Křižanově

STRANA 11

**Poděkování za rok
působení DDKT**

STRANA 15

Elixír života

STRANA 15

**Samuel – poslední
soudce a první prorok**

STRANA 16

16. říjen – výroční den zvolení papeže

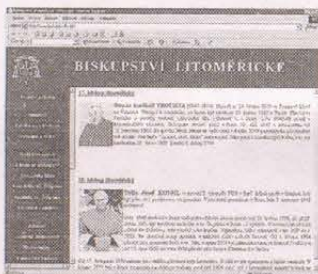
Papež Jan Pavel II. oslavil 16. října 25 let svého pontifikátu. Vede církev bouřlivou dobou a přes kritické hlasy je uznávaným politikem i duchovním vůdcem. Děkujeme Kristu za péči, kterou jeho prostřednictvím věnuje celé církvi.

zdislava.signal.cz

Internetové stránky biskupství litoměřického

Už v minulém čísle bylo psáno, že naše diecéze má od léta své vlastní internetové stránky. I když zatím stále na některých podstránkách narazíte na panáčka klepajícího do počítače a poznámku „stránka se připravuje“, podíval bych se na ně trochu detailněji a zhodnotil, co se autorům povedlo a co ne a zároveň je přiblížil i vám všem, kdo internet nemáte nebo jste stránky ještě nenavštívili.

Začít bych měl asi adresou. Stránky naleznete pod doménou www.biskupstvi-ltm.cz. Jakmile napíšete tuto adresu do prohlížeče, zobrazí se vám na obrazovce do tmavěmodra laděný web vítající vás nadpisem BISKUPSTVÍ LITOMĚŘICKÉ, znakem biskupství a ve většině případů sérii několika fotografií z Litoměřic, pod nimiž se po posunutí stránky dolů objeví vitací text.

Přehlednost

Asi nejdůležitější pro nás je navigační menu v levé části dvousloupcového návrhu stránky (layout). Pochybuji totiž o tom, že by někdo chtěl využívat navigace umístěné až kdesi hluboko dole na úvodní stránce. Menu je vcelku systematicky rozděleno na několik skupinek, takže snad bez problémů najdete, co hledáte.

Užitečné informace

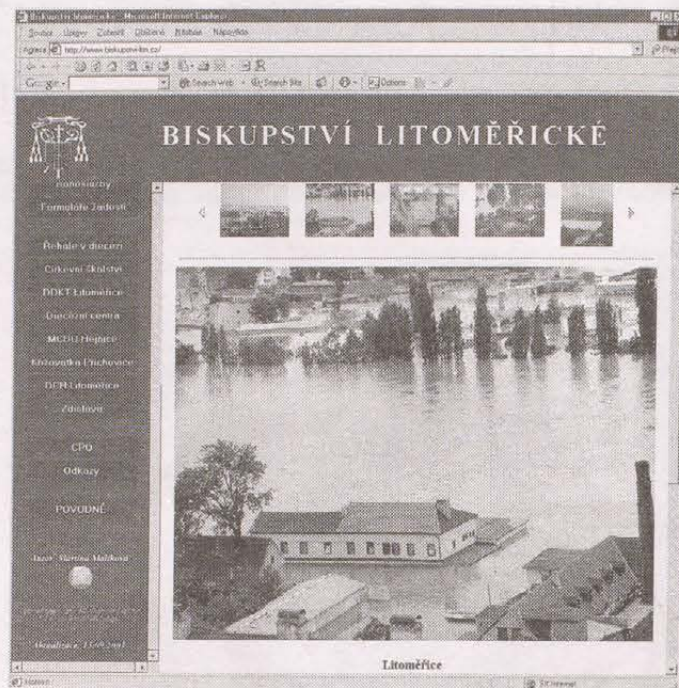
Nejprve je zde skupinka stránek s aktuálními informacemi, kde naleznete jak informace o dění v celé ČR, tak i program našeho otce biskupa či výběr z ACELu (oficiální diecézní věstník). V druhé skupince odkazů si můžete přečíst něco

z historie našeho biskupství nebo krátký text o katedrále. Pod odkazem Biskupský úřad se zde potom skrývá stránka s kontakty na biskupství a jeho pracovníky, podobně je tomu i u stránky Kapitula sv. Štěpána (někdy též Otěpána). Vše je ještě doplněno o stránku se základními údaji o naší diecézi.

Další skupinka zahrnuje několik opravdu užitečných stránek. Jako novinka na internetu je zde adresář duchovních a farností naší diecéze, který byl doposud k sehnání pouze v papírové podobě. Farní administrátorům zase pomůže stránka formulářů žádostí s jejich elektronickými předlohami. Ještě zavést elektronické podávání žádostí – a už tomu nechybí vůbec nic. K těmto odkazům bych ještě zařadil dole se schovávající odkaz CPO – seznam církevních právnických osob. Výročí našich kněží a bohoslužby patří zas do kategorie stránek užitečných pro řadové katolíky. Možná proto už jsou na webu k nalezení déle a tudíž nejsou přímo součástí diecézního webu.

Všechny ostatní odkazy jsou věnovány církevním organizacím. Mezi odkazy na vlastní internetové stránky se zde malinko schovávají – podle mě významná – diecézní centra či řehole a církevní školství. Celé menu je ještě doplněno o obligátní, nicméně možná trochu zbytečnou stránku s odkazy.

Nevím, proč by měla být na stránkách biskupství i fotogalerie fotek z povodní, ale vzhle-

dem ke svému umístění až zcela dole tolik nevdá.

Jednoduchá, ale i přesto docela pěkná grafika i na jednotlivých stránkách webu určitě přídá. Malinko problematické je řešení stránky pomocí rámců (frames), protože některé prohlížeče s nimi mají problémy.

Nezapomenout na aktualizaci

Ještě donedávna byla naše diecéze jedinou na internetu se neprezentující diecézí v ČR, proto tento počín považuji za velký

pokrok vpřed. Jak se to povedlo či nepovedlo? Na to, že si webové stránky biskupství dělalo svépomocí, navíc za použití programu Microsoft FrontPage (ve kterém si žádné veledfio udělat nedá), jsou stránky povedené. Ještě více proto, že autorka Martina Malíková se nikdy předtím tvorbou webových stránek nezabývala. Každopádně jsou stránky přínosem pro prezentaci diecéze a především také pro zdejší katolíky a duchovní.

Dominik Fišer

Zdílava – měsíčník litoměřické diecéze

Vydává Římskokatolická farnost Smržovka.

Adresa redakce: Římskokatolická farnost Tanvald, Wolkerova 378, 468 41 Tanvald. Telefon 603 324 397

e-mail: michal.podzimek@telecom.cz

Číslo účtu: 963293379/0800

Šéfredaktor: P. ICLic. Michal Podzimek

Sazba Jan Macek, © 2003 Corel Corp. a Jan Macek.

Jazyková úprava tohoto čísla: redakce. Tiskne: Jan Macek,

Horní náměstí 12, Jablonec nad Nisou. Náklad 1500 výtisků.

Nevyžádané příspěvky nevracíme. Redakce si vyhrazuje právo na zkrácení příspěvků.

Příspěvek na úhradu nákladů na rok 2003: 125 Kč + poštovné
Ročník VIII., číslo 8. Registrace: MK ČR 7397. ISSN 1211-3042
Datum vydání: 19. 10. 2003. Uzávěrka příštího čísla: 30. 10. 2003
Distribuce zajišťuje AMIS Praha, Na Nivách 18, 141 00 Praha 4 prostřednictvím České pošty, s. p.

Výročí duchovních naší diecéze

V listopadu 2003 slaví narozeniny

- 2. 11. Antonín Hladký SDB – 77 let
- 3. 11. František Jirásek – 57 let
- 4. 11. Miroslav Zedníček – 72 let
- 4. 11. Jindřich Bernhard Thebes O.Cist. – 75 let
- 4. 11. Leopold Paseka – 44 let
- 5. 11. Antonín Audy – 61 let
- 6. 11. Werner Horák – 59 let
- 8. 11. Mons. Josef Koukl – 77 let
- 8. 11. Václav Hlouch – 70 let
- 14. 11. Petr Kubíček – 41 let
- 17. 11. Jaroslav Čuřík SDB – 82 let
- 18. 11. Rudolf Prey – 64 let
- 18. 11. Ladislav Nádvorník SDB – 41 let
- 23. 11. Vladimír Sluka – 78 let
- 23. 11. Pavel Bartoloměj Černý OFM – 32 let
- 27. 11. Petr Fadrhons – 32 let

V listopadu 2003 slaví výročí svěcení

- 3. 11. Antoni Košmidek – 7 let
- 4. 11. František Pospíšil SDB – 41 let
- 9. 11. Miloš Raban – 18 let
- 19. 11. Evžen Policer, trvalý jáhen – 3 roky

Vážení čtenáři našeho časopisu

Rok 2003 se nachyluje ke konci a v příštím čísle již bude vložena složenka na předplatné do dalšího roku. Pro mne tento předadventní čas znamená každoročně vážné zamýšlení nad mojí prací šéfredaktora a vydavatele tohoto časopisu v jedné osobě.

Rád bych proto poděkoval těmto řádky všem, kteří se na výrobě časopisu spolupodílejí. Jmenovitě chci vyzdvihnout Ing. Jana Macka, který prosedí každý měsíc spoustu hodin před počítačem, tiskárnou a snášečkou, aby dal časopisu konečnou podobu. Je za to placený, avšak já vím, že dělá víc než jen řemeslnou práci. Díky.

Stejně tak chci poděkovat paní Dr. Fišerové z České Lípy, která v šibeničním termínu každé číslo pečlivě přečte a opraví. Vzhledem k tomu, že každý rok dostávám stále méně a méně kritiky kvůli pravopisu, je vidět, že i ona odvádí velmi poctivou práci. Díky patří i jejímu vnukovi Dominikovi za vytvoření a

hlavně udržování aktuálních webových stránek Zdislavy.

Dále chci poděkovat všem, kteří přispívají do pravidelných rubrik (P. Jan Chmelař, P. Jiří Voleský, vedoucí diecézních center a další), a tak mají podíl na tíži zodpovědnosti, kterou každé periodikum obnáší. Čas neúprosně běží a žádný měsíc se nezastaví, aby na někoho „počkal“. Proto vám všem díky!

Dále děkuji všem, kteří přispíváte svými články, aktualitami a nepravidelnými příspěvky, a tak činíte tento časopis pestrým a věcným. Nejsem schopen vás vyjmenovat, a proto vám všem veliké Pán Bůh zaplatí.

Rád bych také poděkoval všem, kteří jste zachovali přízeň časopisu, i když vznikla nějaká chyba a vy jste časopis nedostali nebo dostali pozdě. I když poměr dopisů kritických a pochvalných je i letos 18:2, přesto vím, že mám mezi vámi své přátele, a chci vás ujistit, že si tohoto přátelství a sympatie velmi vážím.

dokončení na straně 7

DĚKUJI OTČE

Ze denně obětujete svůj život Kristu, abyste oslavoval Boha svou službou bližním a vedl je k věčné spáse. Děkuji za Váš Nejsvětějšímu Bohu a modím se, aby Vás Pán na přímluvu Blahoslavené Panny Marie posílal v láce, naději a víře i přes veřejné pomlky a nachlůžňání Ineží v naší zemi.

ZASLAT PODĚKOVÁNÍ
ZOBRAZIT PODĚKOVÁNÍ
MODLITBA ZA KNĚZE

Zdislava Majeráková

PROHLEDAT ZÁZNAMY:

Poslední poděkování:

- P. Mgr. Zdeněk Šimíček (Meič)
- P. Mgr. Jan Vecheta (Bohatice (děkanát Hlučín))
- P. Václav Altrichter, SDB (dříve Ostrava-Třebovice (1991-2000))

[Zobrazit text poděkování](#)

P. Jan Kabeláč

[Brno - dóm]

Vážený otče, děkuji Vám za přípravu na svátost křtu, 1. sv. přijímání a biřmování. Velice rád vzpomínám na Vaše skvělé přednášky, při kterých jste nás seznamoval se ...

†P. Máša

[Praha - Týnský chrám]

Milý otče, už jste v nebi. Jednou, dali Bůh, Vám to řeknu osobně, teď Vám to posílám po internetu ;-). Chci říct, že Vám děkuji, že jste se ujal mých rodičů tehdy ještě hledajících a oddal je, že jste mne pak pokřtil ...

všem, všem, všem

[tábory Rovnost, Nikolaj, Vojna a další, vězňice Valdice a další]

Děkuji všem kněžím, kteří v komunistických táborech a věznicích tajně celebrowali, zpovídali, učili, podporovali, pomáhali. Zvláště vzpomínám na ty, kdo šli dobrovolně na "tábor smrti" ...

Zpravodajská redakce Res Catholica iniciovala vytvoření nových internetových stránek <http://dekujiotce.cz>. Laii provozující server chtějí tímto způsobem poděkovat kněžím v naší zemi, kteří zasvětili svůj život Kristu ve službě katolickým věřícím.

Ti, kteří chtějí poděkovat knězi, který jim v životě pomohl, tak mohou učinit buď přímo přes internet na adrese: <http://dekujiotce.cz> nebo poděkování zaslat písemně na adresu:

Zdislava Majeráková, Dlouhá 663, 417 42 Krupka

Hockewanzel ve skříni

Vzpomínáte si, jak pan arciděkan z Horní Police vyhrál v předminulém čísle sázku nad poťouchlými karbaníky? Dnes se podívejme, jak celý příběh pokračoval:

„Nebudu hrát a basta!“ Hockewanzel se tak rozhodl, přesto že vyhrál sázku. „Cesta do pekel je dlážděna dobrými předsevzetími“, bručel starý kaplan Gootz, Hockewanzelův zpovědník, a usmíval se. „Ty mi nevěříš?“ horlil arciděkan. „Můžeš se přesvědčit sám, jak vyhodím vlastnoručně ze dveří rychtáře i písaře, až mne budou dnes opět lákat ke hře!“

„Už jdou“, říká Gootz a ukazuje ven z okna. „Na mou duši! Co teď?“ Všechno hrdinství je na jednu to tam. Hockewanzel se bezradně rozhlíží po místnosti a náhle nachází východisko: Zmizí s dosud nevidanou obratností v mohutné, poloprázdné skříni na akta, která stála ve světnici.

„A co mám říci pánům?“ ptá se Gootz skrz skříňové dveře.

„Co jiného, než že nejsem doma!“ syčí Hocke škvírou. „Zakroutím ti krkem, jestli mě prozradíš!“ Ale to už hosti klepou na dveře.

„Brý den, pan kaplan.“

„Dobry den, rychtáři.“

„Pan arciděkan neráčí býti doma?“

„Ne, učinil slib, že už nebude hrát karty, a aby získal sílu ke svému slibu, putuje nyní na Svatou Horu u Příbrami.“ Gootz při tom mrká očima a palcem ukazuje na skříň. Jak on umí lhát, bručí si pro sebe Hockewanzel ve skříni a netroufá se ani pohnout.

„S tím souhlasíme“, praví rychtář, dost nahlas, aby arciděkan slyšel každé slovo ve své skrýši. „Škoda, že nás nevzal s sebou. Můj písař a já jsme totiž došli ke stejnému rozhodnutí. Proto chceme založit střelecký klub. Ve Francii propukla revoluce. Člověk nemůže vědět, k čemu to střelení nebude dobré! Mimochodem, co to vidím? Pistole – a nad sekretářem? Té jsem si ani nevšiml.“ a už po ní rychtář sahá.

„Nedotýkat, nebrat“ zapřísahává jej kaplan v dobře hraném ohromení. „Je nabitá!“

„O to lépe“ směje se úředník, „to je přece báječné. Můžeme hned začít s vyučováním střelby! Nemáte, pane kaplan, kus křídý po ruce?“

„Mám, je tady.“

„Kam ale uděláme nějaká kola? Nejlépe na tu starou skříň tamhle. O jednu díрку po červotoči více nebo méně? Žádná škoda!“ To řekl a začal pečlivě kreslit několik kruhů.

„To je konec“, vzdychá Hockewanzel, který sledoval rozhovor se stoupající obavou. Ten chlap to myslí vážně a střílí doopravdy. Trefí mě přesně do hlavy, když bude mířit tam, kam teď škrabe. Čert ať je vezme! Na čele se mu

strachy začal perlit pot.

„Kdo bude střílet, písaři? Ty nebo já?“

„Nejlépe vy, pane. Byl jste na vojně. Já takovou věc ještě neměl v ruce!“

„Pak je čas, aby ses s tím naučil zacházet. Tak dávej pozor.“ Rychtář hlasitě natáhl kohoutek.

„Vidíš – takhle. Mířit se musí na dolní okraj. Pěkně pomalu, až je muška uprostřed zářezu. Počítám do tří, pak střelím. Zvedl zbraň a „jedna... dvě...“

„Proboha! Nestřel! Nestřel!“ ozvalo se dřív, než úředník řekl tři a následoval hlasitý lomoz ze skříně.

„Zapřísahám tě, rychtáři, dej tu věc pryč!“ sténal Hockewanzel. Bílý jako křída a s třesoucíma kolenama vytrhl pistoli rychtářovi z ruky.

„Jednou a už nikdy víc! A ty Gootzi přines karty! Ale rychle! Ty byly po celé věky ještě malým zlem!“

A tak jako v minulé dny, přišel náš Hockewanzel i dnes o své peníze – o celou zlatku a osmačtyřicet krejcarů...

A co bylo dál? Na další 211 let starý příběh z naší diecéze si počkejte do některého z dalších čísel Zdislavy.

Hlásí se studio Štěpán

Litoměřice – Téměř na den přesně tomu bylo devět měsíců od chvíle, kdy lidé z litoměřické diecéze přišli s nápadem zbudovat regionální studio Radia Proglas. V pondělí 22. září se páté studio Proglasu otevíralo.

Foto Jan Rosenauer

Stavět se nemuselo. „Využili jsme místnost bývalé šatny v Diecézním domě kardinála Trochty a studio zařídili v ní,“ vysvětlil otec Martin Davídek.

Celý proces trval devět měsíců. „Je to, jako by se narodilo dítě,“ usmíval se Davídek. „V průběhu budování studia jsme kupodivu neměli moc problémů, tak doufám, že to tak bude i nadále,“ dodal. Studio má název Štěpán a bude přinášet více informací z regionu. Zabývat se bude především krátkými regionálními zprávami, kulturním servisem a dalšími zajímavostmi. „V rámci celodenního vysílání Proglasu bude vždy nějaký čas určený právě studiu Štěpán,“ informoval Holík.

Slavnostního zahájení provozu studia se zúčastnili litoměřický biskup Josef Koukl, generální vikář mons. Karel Havelka, ředitel Hospice svatého Štěpána Pavel Česal, ředitelka Diecézní charity Litoměřice Růžena Kavková, zástupce Městského úřadu Litoměřice místostarosta Jiří Landa a další hosté. Nejdříve krátce pohovořil otec Davídek a otec Holík, kteří předali slovo biskupu Kouklovi. Ten studiu Štěpán požehnal a popřál, aby se dařilo jak studiu, tak lidem v něm. Celé zahájení se neslo ve velmi příjemné atmosféře a došlo i na slova díky, a to nejen otcí Davídkovi a biskupu Kouklovi, ale hlavně redaktorce studia Marii Koscelníkové, která svou prací k vybudování studia Štěpán výrazně přispěla.

Radio Proglas funguje již osmým rokem a takových regionálních studií má pět. V Olomouci, Ostravě, Praze, Hradci Králové a nyní v Litoměřicích.

Rozhovor s ředitelem Proglasu natáčelem i zpravodaj Českého rozhlasu-Sever Miroslav Zimmer, známý také jako vedoucí skupiny YETO.

Do Zdislavy se vrací poutní tradice

V Podještědí na východ od Jablonného je malá obec Zdislava. Podle tradice našel kdysi jeden nádeník na půdě krčmy ve Zdislavě dřevěnou, asi 80 cm vysokou sošku sedící Panny Marie s Ježíškem v náruči. Zprvu byla umístěna v domě č. 44, ale vesničané pozorovali, jak z ní vychází zvláštní záře, a proto ji přenesli do místního barokního kostela svatého Jana Křtitele. Od té doby sem začali putovat zbožní věřící z širokého okolí, z nichž mnozí byli uzdraveni.

Nejprve putovala soška

Za josefínských reforem v roce 1783 přijela do Zdislavy zvláštní komise provázena husary a sochu Panny Marie odvezla. Ta však byla zachráněna a umístěna v knihovně pražských arcibiskupů. Na opako-

tě byly velmi rychle obnoveny a lidé opět přicházeli, aby Panu Marii uctili. Avšak totalitní režim poutní tradici jako na mnoha jiných místech umlčel a zničil.

Když bylo letos v dubnu rozhodnuto, že zdislavský kostel dostanou na starost noví administrátoři in spiritualibus a in

Zdislavská Maria

Nyní přicházejí poutníci

A tak se v sobotu 6. září, v den, kdy byla před 138 lety vrácena socha Panny Marie do zdislavského kostela, konala pouť, která byla důležitým krokem k obnovení zdejší poutní tradice. V 18 hodin vyšel slavnostní průvod ze sakristie do kostela zaplněného poutníky, kteří připutovali nejen ze širokého okolí, ale i z Liberce, Českého Dubu, Mimoně a někteří dokonce až z Prahy. Hlavním celebrantem byl novokněz P. Pavel Ajchler, který se ještě za dob studií právě ve Zdislavě hodně věnoval zdejší mládeži, která ho také přede mší svatou přišla pozdravit. Spolu s ním nás také navštívil českodubský pan farář P. Miroslav Maňásek. Na konci mše svaté jsme se odebrali před boční mariánský oltář, kde jsme se pomodlili lorentánské litanie. Nakonec P. Pavel uděloval všem přítomným své novokněžské požehnání.

Po mši svaté nás čekalo krátké pohoštění s výbornými koláčky v obecní knihovně, kde jsme se společně posilili na cestu do svých domovů.

Bohu díky za zdařilý začátek nových dějin Zdislavy. A pokud vám to letos nevyšlo, nebuďte smutní, budeme se na Vás těšit opět za rok začátkem září na druhé pouti ve Zdislavě.

Michal Olekšák OLV

Za paterem Klementem Ruislem

Dne 15. září tohoto roku se rozloučil naposledy v Tatobitech náš pan biskup Josef Koukl spolu s věřícími z celého kraje pod Kozákovem s osobním děkanem a tatobitským farářem P. Klementem Ruislem, který od nás odešel v pozhnaném věku 83 let. Narodil se na Slovensku v roce 1920 v Brezolupech, na kněze byl vysvěcen 8. 4. 1950 v Litoměřicích. Od roku 1993 až do konce svého života byl farářem v Tatobitech. Naši farnost opustil služebník Boží, který svojí činností u nás dokázal, že naše farnost je živá, neboť farníci se svým knězem aktivně spolupracují.

Do kostela v Tatobitech přicházeli věřící z blízkého i vzdáleného okolí. Za jeho vedení byla provedena generální oprava kostela a restaurace hlavního oltáře a soch.

Veliká účast věřících a kněží na posledním rozloučení v Tatobitech byla vděkem za vše, co pan emeritní vikář pro farnost a celou církev udělal.

Ostatky zesnulého byly pak převezeny na Slovensko do rodné vesnice, kde byly po církevních obřadech uloženy do hrobu.

Nechť mu Bůh odplatí vše, co pro jeho slávu vykonal.

Josef Šírek, Tatobity

Kostel ve Zdislavě

vané prosby obce byla 6. září 1865 vrácena a ještě téhož měsíce umístěna na původní místo ve zdislavském kostele. Pou-

materialibus, bylo již od samého začátku jisté, že bude zapotřebí obnovit to, co zde bývalo po dlouhá léta tradicí.

Vzácný kostel v Solci se stále opravuje

Již přes deset let trvá snaha o záchranu vzácné sakrální památky v okrese Mladá Boleslav, filiálního kostela Nanebevzetí Panny Marie v Solci u Kněžmosta.

V letošním roce se díky péči OÚ v Kněžmostě podařilo opravit část zevních omítek v nejvýznamnější části objektu, totiž v presbytáři. Práce jsou to zdlouhavé, velmi finančně náročné a naděje na brzké dokončení celé fasády je zatím pramalá.

Ve snaze informovat veřejnost o celé záležitosti byla na internetu zřízena informační stránka, která je na adrese

www.solec.wz.cz

Tříkrálová sbírka

Probíhají přípravy Tříkrálové sbírky 2004. Kdo se chce připojit, ať se obrátí koordinátorku TS pro litoměřickou diecézi p. Broumskou, tel: 416 731 452, e-mail: projekty@dchltm na DCH Litoměřice.

Informace z Charity Litoměřice

Změna adresy a telefonu:

Farní charita Litoměřice
Domov sv. Zdislava
Dominikánské náměstí č. 1
412 01 Litoměřice
tel: 416 733 809
Zdena Ondrušová
nové číslo **728 311 250**

Pomoc lidem postiženým povodní

Ke dni 17. 9. 2003 rozhodla povodňová komise Diecézní charity Litoměřice o 1211 žádostech. Poskytovaná finanční pomoc je účelová: na pořízení základního vybavení domácnosti – elektrospotřebičů, nábytku, dále na obnovu domu nebo bytu – stavební práce. Komise rozhoduje také o přidělení nových lednic a praček (zn. WHIRLPOOL a ELECTROLUX) – ty byly darovány v celkové hodnotě 1 817 921 Kč.

Z humanitárního skladu byla rozdělena materiální pomoc – osázení, příkrývky, čistící, dezinfekční a úklidové prostředky, pracovní nářadí a pomůcky, potraviny, starší nábytek – v celkové výši 18 836 060 Kč.

Nadále poskytujeme klientům oblečení ze šatníku. Též je možné zapůjčení vysoušečů, změkčení vlhkosti zdiva a nabídka informací ohledně rekonstrukce domů – letáky, kontakty na odborníky.

Stav poskytnuté pomoci ke dni 17. 9. 2003:

Hodnota již realizované finanční pomoci: **6 850 906,10 Kč** (proplacené)
Hodnota přidělené finanční pomoci: **9 102 853 Kč** (povodňová komise rozdělila tuto částku 1211 domácnostem)

Domov sv. Maří Magdaleny v Jiřetíně p. J.

Diecézní charita Litoměřice spolupracuje v Německu s Charitou Bamberk. Při jejich návštěvě v litoměřické diecézi navštívili také Domov sv. Maří Magdaleny v Jiřetíně pod Jedlovou. Poslání domova a práce zaměstnanců charity s maminkami a jejich dětmi je tak oslovila, že jim nabídli prázdninový pobyt u nich v Německu. Maminky s dětmi a doprovodem strávily krásné letní dny v městečku Pettstadt blízko Bamberku.

Náš výlet do Pettstadtu

Středa ráno. Nadešel den „D“ – den odjezdu. O půl deváté odjíždíme z jiřetínského náměstí. Poslední zamávání těm, co zůstávají doma. Snad máme s sebou všechno. Nemáme! Julie zapoměla na léky. Ať žije vynález moderní doby – mobil. Léky pošlou za námi do Pettstadtu.

Po třech hodinách plynulého cestování vjíždíme do ulic městečka Pettstadtu, místa našeho desetidenního působení. K ubytování máme vyhrazeny prostory dětského domova. Přivítat nás přichází sám ředitel pan Bezold.

Po zabydlení se všichni scházíme u večeře. Dlouhou cestou nám vyhládlo a jsme při chuti. Zbytek teplého večera využíváme k prohlídce městečka. Následující den nás čeká město Bamberk. V prostorách radnice obdivujeme výstavu porcelánu. Neméně zajímavá je stálá expozice Franze Kafky – spisovatele a pražského rodáka.

Po další dny nemůžeme být jinde než na koupališti. Vodnímu světu neodolají už ani neplavci. Den poté odpočíváme. I přes nesmírné vedro se v pondělí vydáváme navštívit zdejší domov pro matky s dětmi s názvem Konradshof. Při zpáteční cestě se zastavujeme na prohlídku basiliky Vierzehnheiligen.

Dnes je úterý. Náš pobyt se právě přehouppl přes polovinu. Máme zajištěnou prohlídku města Bamberku s českým průvodcem.

Co nás čeká dnes, ve středu? Taková malá tiskovka. Seznamujeme přítomné z bamberské charity, jejich dobrovolné pracovníky i čestné členy s prací našeho domova pro matky s dětmi. Přítomné jsou i dvě redaktorky z novin.

Naše těla znavená horkem už zase volají po vodě. Koupaliště je naše spása. Tobogány, vlny, vířivky a sprchy. Večer při sklence dobrého vína jen zakončuje krásnou letní atmosféru. Posledním výletem před odjezdem je výlet do krápníkové jeskyně spojený s koupáním ve skalním jezírku.

Den poslední. Loučíme se a děkujeme našim přátelům za krásné chvíle strávené v Pettstadtu. Za námi zůstává Pettstadt a Bamberk, s námi pěkně vzpomínky a před námi náš domov.

Zapsala Lenka Zoserová

Charita Most – azylový dům Osek

23. září 2003 OCH Most oslavila první výročí vzniku Azylového domu Osek. Při této příležitosti pořádala Den otevřených dveří v Azylovém domě v Oseku.

Tohoto setkání se zúčastnili zástupci Diecézní charity, představitelé města Osek a ředitel německého Červeného kříže z Bautzenu. OCH Most přítomné informovala o své činnosti, seznámila hosty s chodem Azylového domu, návštěvníci si mohli prohlédnout celý objekt Azylového domu a jeho zařízení. Ke zhlédnutí byla výstavka výtvarných a rukodělných prací obyvatel AD. Účastníci měli

možnost shlédnout dům, který OCH Most darovalo město Osek a kde chce charita realizovat projekt pro rodiny v tísní, sociálně slabé, matky s dětmi. Dům bude využíván i pro práci s dětmi.

Foto Jan Oulík

Koncert Evy Henychové

Známa kytaristka a zpěvačka vystoupila v kostele Panny Marie v Postoloprtech k oslavě jeho 250. výročí

V sobotu 6. 9. 2003 se uskutečnil v kostele Nanebevzetí Panny Marie koncert kytaristky a zpěvačky Evy Henychové. Na úvod přivítal zpěvačku děkan farnosti P. Rudolf Prey a připomněl, že kostel dal postavit kníže Josef Schwarzenberg a stavba byla dokončena v r. 1753. Avšak již před 750 lety byl v Postoloprtech románský kostel a benediktinský klášter, který byl zničen v r. 1420 husity a již nebyl obnoven. Barokní kostel je však důstojným nástupcem.

Děkan popřál zpěvačce úspěšné vystoupení, aby tím byl oslaven Bůh i Panna Maria, aby tím byl vzdán dík za stavbu tohoto koste-

Foto Miloš Truhlář

la, ale za vše dobré od Boha, co v kostele lidé za dobu 250 let přijali k dobru pozemskému i věčnému. Zdůraznil, že zpěvačka svým vystoupením dává naději v mládou generaci, ke které patří, že umí pozdvihovat člověka z přízmnosti k výšinám.

Eva Henychová své písničky prokládala mluveným slovem. Dojemné bylo zejména její vyprávění o vystoupeních ve věznicích. Zpívala a hrála mimo jiné tyto písně: Pojď si ke mně odpočinout, Čarodějnice, Židle, Převozník, Neodcházej, Malým, Maria. Jednotlivé písně odměňovali přítomní potleskem. Bylo přítomno asi 80 účastníků, poněvíc mladých, kteří dostali jako dárek od děkana brožurku o kostele Postoloprty. Byla přítomna i redaktorka deníku Press a celý program byl natáčen na video. Koncert trval 80 minut a krásná píseň Maria byla jako přídavek, který si s poděkováním zpěvačce vyžádal děkan i přítomní.

Srdečný dík kytaristce a zpěvačce Evě Henychové, která abolovala již tisíc koncertů v celé naší vlasti, za krásný koncert i kouzlo její milé osobnosti.

P. Rudolf Prey

Dokončení ze strany 3

Pokud vám v dalším ročníku bude připadat, že jsem cenu za časopis zvýšil, pak prosím chápejte toto zvýšení jako nutnost, bez které by Zdislava přestala definitivně vycházet jako měsíčník. Po zkušenostech z tohoto roku, kdy cca 20 % předplatitelů nezaplatilo včas předplatné (někteří dodnes) a celkové náklady se zdražila, musím letos počítat s přibližně 20% rezervou. Chci však všechny pochybovače ujistit, že se na předplatném neobohatím, a pokud nějaké peníze na konci roku zůstanou, opět je investuji do časopisu Zdislava.

Těším se na další setkávání s vámi prostřednictvím tohoto časopisu a přeji vám všem požehnaný konec církevního roku.

P. Michal Podzimek, šéfredaktor

SBOR

PRO DUCHOVNÍ HUDBU
v Ústí nad Labem
umělecký vedoucí Václav Urban

hledá

další zájemce do svých řad

- jedná se o amatérské sdružení, jehož cílem je věnovat se duchovní hudbě všech stylových období
- vítáme každého s opravdovým zájmem o zpěv
- zkoušky jsou pravidelně v pondělí a ve středu od 18.¹⁵ do 20.³⁰ hodin v nové zkušební sboru Bilinská 3, Ústí nad Labem (zvonek: farní sál)

V případě Vašeho zájmu nás kontaktujte na adresách:

Jitka Šimpachová Pisova 2971/13 400 11 Ústí nad Labem tel. 472 772 212, 723 509 310	Společnost pro duchovní hudbu v Ústí nad Labem Bilinská 3, 400 01 Ústí n.L. e-mail: sbor.usti@seznam.cz
--	--

Cantores sancti Venceslai v Litoměřicích

Pěvecký sbor kostela svatého Václava v Mostě uskutečnil ve dnech 31.7. až 3. 8. 2003 pracovní soustředění v Diecézním domě kardinála Trochty v Litoměřicích. Programem soustředění byl nácvik na Festival duchovní hudby svaté Cecílie v Ústí nad Orlicí, který se konal v sobotu 11. října 2003. Na festivalu vystoupilo osm vybraných sborů, mezi něž byl zařazen i náš, mostecký sbor. Zlatým hřebem programu byla zpívání mše svatá ke 25. výročí zvolení papeže Jana Pavla II. Při ní všechny zúčastněné sbory společně zpívaly Olejníkovo ordinarium a mešní proprium pro smíšený sbor „Za papeže“, které P. Olejník složil pro tuto příležitost. K obětování se zpíval 4–8 hlasý sbor polského skladatele Henryka Mikołaje Góreckého „Totus tuus sum, Maria“.

Přestože se soustředění nemohli zúčastnit všichni členové sboru, podařilo se udělat podstatný kus práce na programu. Kromě toho sbor nacvičil mešní proprium 18. neděle v liturgickém mezidobí, které zazpíval v sobotu odpoledne při mši svaté v hospici sv. Štěpána a v neděli v kostele Všech svatých. Silným citovým zážitkem pro všechny členy našeho sboru byla mše svatá v hospici, na niž pečovatelé přivezli pacienty na vozících a na postelích. Když jsme jakoby jejich jménem zpívali vstupní antifonu a verše žalmu 70: „Bože, vysvobď mě, Hospodine, na pomoc mi pospěš, tys můj pomocník, můj zachránce. Hospodine neprodlévej! Já jsem chudák a ubožák, Bože, na pomoc mi pospěš!“, zpěvákům se zalily oči a zadržela hrdla.

Od září začaly pravidelné zkoušky sboru v pátek a neděli. Je třeba litovat, že u našich mladších farníků, které bychom rádi uvítali mezi sebou, není zájem o sborový zpěv.

Jiří Bříza, Most

Viditelný vrchol nemusí být cílem!

Kněz horolezec

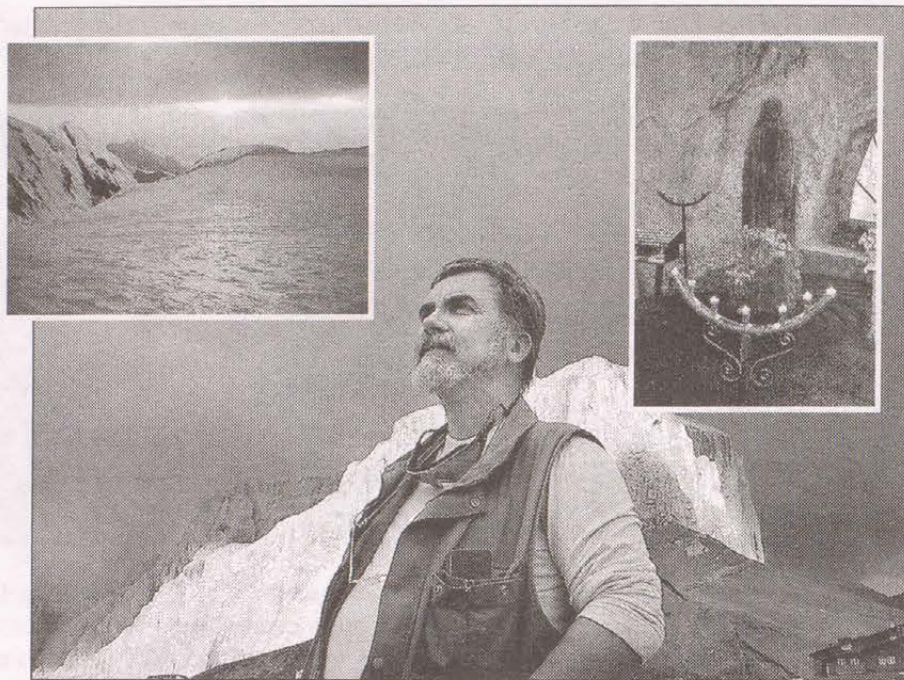
Rád bych vám, milí čtenáři, představil duchovního otce ThDr. Miloše Rabana tak, jak ho ještě neznáte. Je knězem, doktorem teologie, ředitelem Mezinárodního centra duchovní obnovy v Hejnicích, ale navíc má ještě krásnou zálibu. A o ní bude dnes řeč.

Kdy jste vylezl poprvé svoji skalní stěnu jako horolezec a kde jste k tomuto sportu získal vztah?

Láska k lezení začala už v mém dětství. Rodiče bydleli v jedné vilce nedaleko Jičína na okraji Prachovských skal. Už na základní škole jsem po příchodu domů hodil školní tašku do kouta a s kamarády zmizel v Prachovských skalách.

Svoji první horolezeckou zkušenost jsem udělal už v devíti letech na Náprstkově skalní věži, s kamarády na zpuchřelém laně. Byli jsme odvážní, ale báli jsme se, že nás najdou skuteční horolezci a budou nám nadávat. Jednou jsme se vymlouvali, že jsme to jen zkoušeli, ale horolezec, který nás načapal, rychle vyšplhal nahoru – a když si přečetl, že jsme se před chvílí zapsali do vrcholové knížky, tak bylo zle.

To byla skutečně odvaha, protože dnes jsem se od vás nechal zlákat na stejnou trasu, a ačkoliv mi je více než devět, přesto to byl celkem exponovaný výstup i slanění... Ale nezůstal jste jen u Pra-

chovských skal, vaše záliba v tomto sportu brzy dostala „evropské rozměry“...

Jako mladík jsem v Prachovkách udělal asi 28 prvovýstupů, ale jezdil jsem i do Adršpachu a do Tater. Později, když jsem studoval v Římě teologii a připravoval se na kněžství, často jsem jezdil do švýcarských Alp a italských Dolomit. Tam jsem také vedl skupiny mládeže ze saleziánského centra svatého Martina v Kassies v Tyrolsku. Dodnes na to vzpomínám. Lezlo nás několik kněží, například jezuita P. Kolář nebo salesián P. Horák.

Letos jsme se spolu podívali opět na Dolomity. Po kolika letech jste se opět ocitl na těchto vrcholcích?

Naposledy jsem tady lezl před dvaceti lety. Dolomity jsou zajímavé svojí expresivitou. Skalní výstupy mají někdy převýšení až tisíc metrů. Zajímavé na nich je však to, že některé výstupové cesty jsou přístupné i pro horolezecké laiky. Je zde již staletá tradice tzv. zajištěných cest „Vie ferrate“, kde je na exponovaných a náročných místech nataženo a ukotveno ocelové lano, na které se lze kdekoliv zajistit. Při případném pádu pak člověk zůstane viset ve svém sedáku a může bez problémů pokračovat dál.

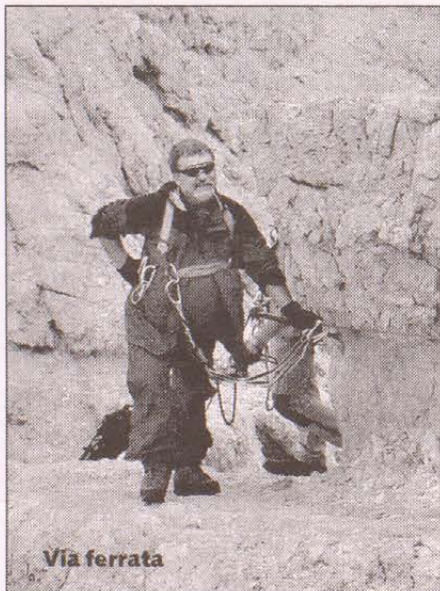
Naším duchovním cílem v Dolomitech byla socha Panny Marie na nejvyšší hoře

Dolomit Marmolada (3400 m.n.m.), kterou zde na konci devadesátých let posvětil svatý otec Jan Pavel II. Jsem rád, že jsme se na tomto místě mohli společně pomodlit za nás i za celou naši litoměřickou diecézi.

Na Marmoladě jsme také navštívili památník a muzeum z první světové války na místech, kde vysoko v horách bojovaly také tisíce českých vojáků a kde jich také mnoho padlo. I za ně jsme se tam jeli pomodlit.

Ano, na tak vysokých vrcholcích má člověk pocit, že je Bohu opravdu velmi blízko a modlitby více slyšeny. Ještě bych snad doplnil svůj vlastní letošní zážitek z prvního setkání se zajištěnými cestami. Nikdy jsem nevěřil, že bych se mohl jako amatér podívat na takové alpské vrcholy jako je Monte Cristallo nebo Toffana. A přesto je to díky pevnému zajištění tak bezpečné, že jsme cestou nahoru potkávali i děti, které se svými rodiči velmi pohodlně zlézaly stametrové kolmé stěny v nadmořské výšce přes tři tisíce metrů.

Měl bych o vás však prozradit, že vás nelákalo jen lano, výška a skála, ale že jste i milovník extrémních výstupů po ledovcích ve výškách nad čtyři tisíce metrů. Co vás vzrušuje na tomto prostředí věčného ledu a nočního mrazu i v nejparnějších červenci?

Via ferrata

Vždy mne lákalo a vzrušovalo prostředí, kde jsem byl na hranici svých lidských mezí a schopností a kde jsem cítil potřebu pomoci Někooho, kdo mne převyšuje. V tom nebezpečném horském prostředí jsem se s ním vždy jakoby setkával. Pocit odevzdanosti do Boží prozřetelnosti zakouším právě tam.

Vzal jste si mne letos jako společníka na jeden z nejvyšších vrcholů Alp, Monte Rosa, do výšky 4560 m. Hora vyšší než slavný Matterhorn, hora s nejvyšše položenou horskou boudou Královna Margerita. Proč jsme lezli právě tento exponovaný kopec?

Po mnohaleté přestávce to byla především hluboká vzpomínka na duchovní zážitky v mém životě v samotě a jednoduchosti ledovce a syrového a surového počasí. To jsem vždy prožíval při výstupu právě na Monte Rosu. Tato hora však má ještě jedno neopakovatelné místo. Po cestě na vrchol je u záchytné chaty Rifugio Gniffeti postavena a posvěcena kaple, kterou sem v sedmdesátých letech dopravili po částech vrtulníkem z Turína. Je to nejvyšše položený sakrální prostor v celé Evropě. Výše jsou již jen některé farnosti v Andách v Jižní Americe. Tato kaple leží ve výšce přes 3650 metrů a já jsem v ní sloužil mši svatou v roce 1988. Zapsal jsem tehdy svoji návštěvu do tamní pamětní knihy.

Ano, bylo na vás vidět dojetí, když jste opět po desetiletích tento svůj zápis v kapli našel a spolu jsme pak odsloužili v italské mši svatou i pro několik horolezců. Ještě dodám, že kaple je zasvěcena Panně Marii a kromě pamětní knihy a fotografií ze stavby je u oltáře kniha s životopisy a fotografiemi obětí Monte Rosy, kterých každoročně přibývá.

Otče Miloši, doporučili byste tento sport dnešní mládeži?

Dnešním mladým lidem chybí skutečná dobrodružství. Proto si tento prázdný prostor doplňují různými adrenalinovými sporty jako například raftingem (sjiždění divokých řek) nebo bungee jumpingem (skákání volným pádem do propastí na gumě). Ale zdá se mi to samoúčelné. Pro mne neznamená sport jen vybití sil a vzrušení, ale chci tyto adrenalinové zážitky spojovat

s duchovními. Nejde o to prožívat vzrušení pro vzrušení, ale prožívat svoji existenciální závislost na Bohu.

Ano, to jsme letos prožívali, zvláště poté, co jsme si chybně spočítali síly a vydali se na výstup, který byl „nadoraz“.

Pro mne to byl velký zážitek. Ráno jsme chybně zaměřili cíl a směřovali k horskému bivaku, který jsme vydávali celé hodiny za vrcholovou chatu Margerita. Podle toho jsme naplánovali svoje síly a čas výstupu. V pozdních odpoledních hodinách jsme však zjistili, že skutečný vrchol je ještě mnohem dál a výš, že náš cíl byl iluzorní.

Ano, to bylo šokující zjištění, hlavně proto, že již nebyla cesta zpět. Ale vy jste jako vedoucí týmu zachoval ledový klid a šel dál, ačkoliv bylo jasné, že dojdeme-li do cíle, bude to nejspíše za mrazu a potmě.

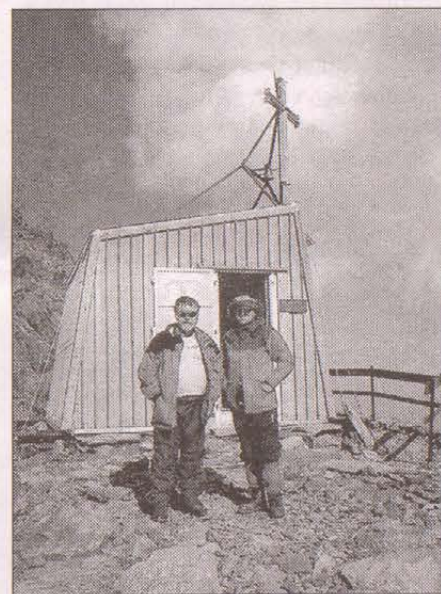
Právě tak se to stává i v duchovním životě. Co jsme udělali, musíme dělat často. Šli jsme dál, i když nás to stálo všechny zbytky sil. Bylo to však nakonec velmi osvěžující. Dokázali jsme dojít do cíle. Navíc, i když se již všude kolem nás tvořila mlha a mraky, my jsme měli slunce až do posledních paprsků, protože byla nad námi díra v oblaku. Bylo to pro mne (*pro mne také!* – poznámka šéfredaktora) jasné znamení Boží přítomnosti. Tak to často vypadá i v životě jako celku. Tam, kde selžou lidské představy a síly, tam člověk pokračuje v plné závislosti na Bohu.

Dnes jsme tedy spolu opět lezli v Prachovských skalách a tam se zrodil nápad udělat narychlo tento netradiční rozhovor. Mám poslední otázku. Pomáhají vám tyto občasně odpolední výlety za svým koníčkem ve vašem náročném povolání?

Určitě je to osvěžující doplněk k mému povolání, které je zajímavé a pestré, nicméně někdy spíše sedavé. Rád to také doporučuji našim hostům v centru duchovní obnovy v Hejnicích, kteří sem jezdí na duchovní rekreaci, aby duchovní cestu spojovali i s vycházkami a výstupy do zdejšího skoro horolezeckého okolí.

Děkuji za rozhovor

Ptal se a fotil P. Michal Podzimek

Dva snímky nahoře: z horolezeckého pobytu v Dolomitech. Nejvyšše položená kaple v Evropě. Památník na boje I. světové války. Vlevo P. Miloš Raban a socha Panny Marie na Marmoladě

„Tak začíná panství rozhodujících obrazů, panství básnických rozhodnutí.

Každá poezie je začátek.“

(Gaston Bachelard)

Skupina XXVI zve

Vážení přátelé,

blíží se historický okamžik: Skupina XXVI se dožívá letos v prosinci dvaceti let své existence. Kolika proměnami za to dlouhé období od svého založení prošla, kolik básníků, hudebníků i výtvarníků se v ní třeba i jen na čas zabydlo, to už bychom jen těžko spočítali. Ale stále pro ni platí to, co platilo i v počátcích: Na srazy jí pořádané jsou zváni všichni, kteří se rádi setkají s kýmkoliv, kdo též tvoří, ať už na jakékoli úrovni, a nebo třeba si jen rád poslechne či prohlédne díla ostatních.

Zveme tedy všechny, kteří se budou cítit námi osloveni, na jubilejní, již 20. ročník srazu básníků, výtvarníků a hudebníků, který se uskuteční na římskokatolické faře v Příchovicích v Jizerských horách od pátku 28.11. až do neděle 30.11.2003.

Příchovice se nacházejí na pomezí Krkonoš a Jizerských hor, zhruba 4 km nad Tanvaldem, či 2 km nad Kořenovem – motorestem, který leží na silnici z Desné do Harachova. Na faru je možné dorazit již ve zmíněný pátek 28. 11. po poledni. Nocleh je pro všechny zajištěn na vytápěných půdách ve vlastních spacácích, pro choulivější pak i v pokojích na palandách. I o stravu bude postaráno. Pro náročnější pak je v okolí k dispozici několik útulných hospůdek, zkušením matadořím příchovických setkání vám budou průvodci.

Skutečně stojí za to přijet už v pátek, neboť v sobotu dopoledne vyrazíme již tradičně na výlety do okolních lesů.

Autorský večer čtení, hudby, improvizovaných výstav atd. probíhá vždy v sobotu večer. Aktivně se zúčastnit může kdokoli, přirozeně v časovém úseku úměrném počtu vystupujících.

S vědomím, že žitá poezie projevující se v imaginaci obrazů a v barvách, tvarech i vůních horské krajiny, přináší více, než jen tíha myšlenek v těžkých knihách, vás všechny zveme a těšíme se na setkání s vámi! Za Skupinu XXVI

Roman Szpuk

Luční 498

385 01 VIMPERK

roman.szpuk@quick.cz

Pouť do Mcel

Římskokatolická farnost Mcelly – vikariát Mladá Boleslav srdečně zve na tradiční dušičkovou pouť, která se koná v sobotu dne **8. listopadu 2003 v 10.00** v kostele sv. Václava.

Hlavním celebrantem bude msgr. Karel Havelka – generální vikář.

Pro poutníky společný odjezd v 8.45 od vlakového nádraží v Nymburku.

-red-

Jednota Orla Chomutov

vás zve na IV. ročník orlénského halového fotbalového turnaje o putovní pohár Jednoty, který se uskuteční s finanční podporou Ústeckého kraje.

Pořadatel: Orel – jednota Chomutov

Datum: 29. listopadu 2003

Místo: Městská sportovní hala Chomutov

Přihlášky: nejpozději do 14.11.2003 na adresu Lukáš Tomko, Kadaňská 3687 430 03 Chomutov, tel: 777047076, e-mail: lakin@volny.cz

Časový pořad:

9.00 – 9.45	prezence v městské hale
10.00	zahájení turnaje
16.00	vyhlášení vítězů

Startovné: 200 Kč za tým

Hrací systém:

v základních skupinách každý s každým dále vyřazovací boje utkáni 2 × 7 min dle pravidel malého fotbalu ČMFS
Každé mužstvo má ve hře 5 hráčů, z toho jeden brankář, celkem v mužstvu 9, střídání hokejovým způsobem, jeden z hráčů je kapitán.

Protesty pouze prostřednictvím kapitána k vedoucímu turnaje.

Víkend pro chlapy ze severu

Pořádá diecézní centrum pro rodinu biskupství litoměřického

Již více než před rokem jsme zjistili, že i my chlapi potřebujeme trávit nějaký čas jen mezi sebou, abychom se pak s novým odhodláním vrátili do svých domovů a práce a snažili se naplnit své poslání být mužem – manželem, otcem a hlavně opravdovým chlapem...

I ty můžeš přiložit polínko do společného ohně...

Kdy: 24. 10.–26. 10. 2003

Kde: Diecézní dům kardinála Trochty (bývalý konvikt) v Litoměřicích

Příjezd: 24. 10. mezi 17. a 19. hodinou

Ukončení: 26. 10. 2003 po obědě

Program a témata:

Pátek večer – Představení a povídání si na téma: Spiritualita muže

Sobota 9.00 – Krize životního poledne – přednáška Mgr. Jiřího ČERNÉHO

Krize životního poledne je poetický Jungův pojem pro nelehkou, ale důležitou životní fázi. Jedná se o krizi, která přichází sama zevnitř. Je důležitá, protože nastartuje v člověku převrácení kde čeho. Druhá půlka života je dá se říci opakem té první. Jde-li v první půlce života o život a o svět, tak v druhé jde o Boha a o smrt.

A právě krize životního poledne mě takovým drsným způsobem připravuje na tuto změnu. Celé toto téma velmi koresponduje jak s manželstvím, tak i se zasvěceným způsobem života, protože se také dá říci, že tato krize započne proces objevování a rozvíjení ženských hodnot v muži a mužských hodnot v ženě...

S sebou nezapomeň: bubny a hudební nástroje, spacák vítán – kdo má, vezmi s sebou)

Stravování: 3 krát denně – plná penze

Cena: 400 Kč za celý pobyt

František Růžička

Přihlášku prosím zašlete na adresu: František Růžička, Husitská 128, Krupka, mobil: +420 602 282 520. E-mail: frantisek.ruzicka@mukrupka.cz

Naše internetové stránky: <http://rodina.unas.cz/>

Zaradovali jsme se...

Letos v dubnu na svátek sv. Vojtěcha slavila počapelská farnost svou pouť. Slavnost se konala v provizorní kapli, neboť kostel, vytopený při loňských povodních, nebyl zdaleka ještě provozuschopný. Tehdy otec Valík slíbil, že na svátek sv. Václava bude kostel vysvěcen.

Plynuly týdny a měsíce, až téměř v hodině dvanácté byl kostel vymalován a vyloupl se z lešení. Restaurování, výzdoba, elektroinstalace, ozvučení, zabezpečení, velký úklid a konečně i nové koberce začaly nasvědčovat tomu, že kostel na své znovuvysvěcení nebude již dlouho čekat. Do našich rukou se dostal zpravodaj farního společenství sv. Vojtěcha v Počaplech, a tam nás radostně oslovil otec Valík:

„Na vigílii svátku sv. Václava 27. září bude kostel znovu vysvěcen, a to zástupcem našeho biskupa mons. Karlem Havelkou. Svěcení a slavná mše sv. bude obětována za všechny postižené povodněmi v roce 2002 a za všechny dobrodince, kteří jakýmkoliv způsobem a kdekoliv při povodních pomáhali k odstranění škod...“

Skutečně, 27. září ve stanovenou hodinu se začali za hlaholu zvonů scházet lidé z obce i okolí a se zájmem si prohlíželi vykonané dílo, na jehož výsledku se také někteří podíleli. Chyběly ještě lavice, ale židle také splnily svůj úkol. Mons. Havelka se ujal svého úkolu rád, neboť při povodni v minulém roce byla postižena velká část jeho vikariátu a dobře ví, k jakým škodám došlo. Právě litoměřická farnost jako jedna z prvních nabídla tehdy své srdce a otevřené dveře a poskytla střechu nad hlavou velké řadě postižených. Ještě letos se ze zbytku povodňového konta pomáhá finančně těm, kteří se stále ještě potýkají s následky katastrofy.

Při obřadu svěcení kostela a oltáře posvětil nejdříve vodu, kterou pokropil jak stěny kostela, tak i přítomné. Při promluvě vyjádřil radost, že může tento chrám předat věřícím, aby se zde opět mohly konat bohoslužby. Po kázání došlo k vlastnímu svěcení oltáře. Do obětního stolu se vložila deska se světcovými ostatky, přikryl se oltářními plátny, na řadu přišly relikviáře, svíce, květiny, oltář byl osvětlen a současně se rozžářilo červené „věčné světélko“, které hlásá přítomnost Boží v Eucharistii.

Dnes můžeme říci: Chvalte Pána, neboť je dobrý, neboť na věky trvá jeho milosrdenství.

Milada Veselková, zkráceno

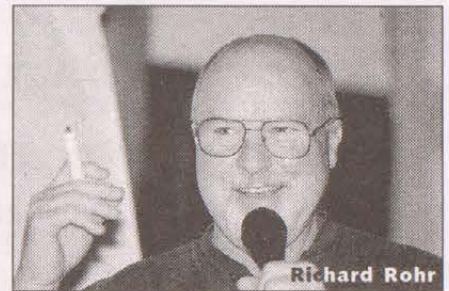
Chlapi v Křižanově

Křižanov, rodiště sv. Zdislavy, se stal ve dnech 11. až 14. září místem zajímavého setkání.

160 chlapů sedících v několika řadách do půlkruhu bubnuje s obrovskou vervou ve společném rytmu. Rytmus bubnů zprostředkovává vědomí jednoty, oproštění od zbytečných starostí a soustředění na to, co přijde. Pak na mávnutí ruky všechny bubny zmlknou a nenápadný srdečný muž ve středu půlkruhu zahajuje přednášku. Je to františkán Richard Rohr.

Přednáška končí instrukcí, jak prožít příbližně hodinové ticho o samotě. Potom se setkáváme asi v desetičlenných skupinkách a povídáme si o svých prožitcích. To se opakuje každé dopoledne a odpoledne od pátku do neděle.

Téma těchto dní „Všechno má své místo“ bylo o poznávání sama sebe, o víře mužů, o tichu, vytváření prostoru v sobě pro přijetí Boha, o kříži... Samotná témata nevypadají nijak neobyčejně – lze se

Richard Rohr

je naše chlapství, naše sebevědomí a hrstka křesťana. A nejsou to jen zajímavá slova, čím nás oslovuje, ale zkušenosti s těmito hodnotami, které Richard dokáže zprostředkovat.

Z naší diecéze se nás v Křižanově sešlo pět, kteří se již druhým rokem scházíme spolu s dalšími chlapy, abychom si popovídali vážně i nevázně, modlili se, zpívali, bubnovali.

160 bubnujících chlapů na setkání v Křižanově

s nimi setkat v mnoha knížkách i kázáních. Ale to, co nás neobyčejně přitahuje, je právě hlubší prožívání těchto skutečností. Zájem je veliký. Sedíme zde namačkání rameno na rameni a jsme rádi, že jsme tu.

Víra je v dnešní době pro ženy zřejmě snazší než pro muže, soudě podle poměru mužů a žen v mnoha kostelech a na různých náboženských akcích.

Objevování sama sebe, či spíše cesty k sobě a Bohu přitahují na taková setkání mnoho mužů. Richard Rohr oslovu-

Na zakončení křižanovského setkání všichni chlapi zpívali chorál Svatý Václave. Žádný secvičený sbor školených hlasů, ale od srdce zpívaný chorál působil mohutným, důstojným a hrdým dojmem.

Jan Beránek

Informace o chlapeckých iniciativách v Čechách lze nalézt na internetu: www.chlapi.cz. Chlapecké akce v litoměřické diecézi na adrese rodina.unas.cz.

Většina akcí center se koná
V DIECÉZNÍM DOMĚ KARDINÁLA TROCHTY

bývalý teologický konvikt, Komenského 4,
 412 01 Litoměřice, telefon 416 732 077

Foto Jan Rosenauer

Diecézní centrum pro mládež (DCM)

Připravované akce pro mládež

LISTOPAD:

8. 11. v Mladé Boleslavi

28. DIECÉZNÍ SETKÁNÍ MLÁDEŽE

s otcem biskupem

Dá se modlit jinak než slovy? Samozřejmě... Chcete vědět jak?

Potřebujete k tomu karimatku, barevný kus látky jakékoliv velikosti, kolíček na prádlo a igelitovou tašku. Nezapomeňte si to vzít s sebou!!!

Začínáme v sobotu 8. listopadu v 9.45 v sále Taneční školy ZITA (náměstí Míru 26 – v centru města).

Předpokládaný závěr v 17 hodin.

Programem nás bude provázet P. Michal Němeček, farář z Vyšší odborné školy sv. Jana pod Skalou.

Možnost přijet už v pátek 7. 11. – páteční recepce a program v kostele sv. Jana Nepomuckého v centru města od 19.15 (netradiční prohlídka věže, kulturní program, adorace).

8. 11. v Mladé Boleslavi

4. reprezentativní PLES MLADÝCH

Kde: v sále Taneční školy ZITA (nám. Míru 26 – v centru města)

Zahájení: v 19 hodin

Zakončení: o půlnoci

Možnost přespaní do neděle (s sebou karimatku a spacák).

Kromě tance vás čekají soutěže, bohatá tombola a nakonec půlnoční překvapení!

Hraje hudební skupina FIRMUS.

Vstupné: 50 Kč

12.-14. 12. na faře v Mostě

2. setkání KURZU ANIMÁTORŮ

Hlavním tématem bude Povolání k zasvěcenému životu.

Kurs je nabídkou a pomocí, jak se naučit „oživovat“ sebe i druhé, jak „oživovat“ setkání mladých nebo dělat něco ve farnosti a pro církev. Do kursu se můžete kdykoli připojit, zájemci se mohou hlásit na Diecézní centru pro mládež.

Další termíny kurzu:

2004: 13. – 15. 2. (hlavní téma: Povolání k manželství), 16. – 18. 4. (hlavní téma: Povolání ke službě, navštíví nás také otec biskup), 11. – 13. 6. (hlavní téma: Povolání k evangelizaci)

Rok 2004

Téma roku: „Chceme vidět Krista.“ (Jan 12,21)

12.-14. 3.

REKOLEKCE „na poušti“ v tichu a modlitbě

3. 4.

29. DIECÉZNÍ SETKÁNÍ MLÁDEŽE

V tento den Svaty otec myslí na mladé celého světa, kteří se shromažďují v diecézích na celém světě se svými biskupy. My se setkáme jako obvykle v Litoměřicích.

21.5.-23. 5. v Mariazell

EVROPSKÁ POUŤ MLÁDEŽE do Mariazell

Bližší informace ke všem akcím DCM:

DCM, Komenského 4,
 412 82 Litoměřice

Telefon: 416 738 065

Mobil: 603 452 001

daniela.dcm@tiscali.cz

www.litomerice.signaly.cz

Animátoři v Mladé Boleslavi

První víkend v říjnu otevřel již druhý ročník kurzu animátorů v litoměřické diecézi. Na faru do Mladé Boleslavi se sjeli mladí lidé mající zájem aktivně se zapojit ve své farnosti nebo společenství. A i tentokrát to byl víkend, který všem mnoho dal a určitě stál za to.

„Časový plán“ víkendových setkání animátorů je již zaběhnutý a tradiční. V pátek večer jsme začali mši svatou společně s místní farností, večerí a seznámením. Téměř všichni jsme se navzájem znali, takže došlo samozřejmě i na výměnu zážitků, bylo toho hodně, co jsme museli probrat. Poté jsme šli do kostela ještě jednou, abychom se ztišili a otevřeli svá srdce Pánu v adoraci.

V sobotu dopoledne se mezi námi objevil náš host otec Jenda Balík, ředitel Sekce pro mládež ČBK. S kytarou na zádech a úsměvem na tváři za námi přijel z Prahy se svou spolupracovnicí Aničkou Pukowicovou. Naše setkání bylo zaměřeno na volbu povolání, a tak nám Jenda na toto téma povídal.

Odpoledne přišel „na řadu“ druhý host. Anička začala vyprávění o svém povolání slovy: „Celý život dělám přesně to, co jsem nikdy nechtěla, nebo co mi ani na mysl nepřišlo, že bych vůbec mohla dělat. Snila jsem o tom, že se vdám, budu mít nejméně tři děti, budu bydlet v domečku na vesnici a dělat prodavačku v textilu. Všechno to ale dopadlo jinak a jsem šťastná.“ Měli jsme radost z obou našich milých hostů, protože jsme mohli hodně načerpat a získat nové zkušenosti. Večer přišla ještě taková praktická část, ve které nám Daniela, „šéfka“ animátorů naší diecéze, povíдалa o společenství, jak ho založit, jak ho vést, co dělat, jak pomocí společenství budovat vztah s Bohem.

Mezi povídáním došlo i na zpívání, hry (např. schovávaná na faře :) a samozřejmě modlitbu, protože kontakt s Pánem nám dává sílu konat všechno to, o čem si povídáme, přenést Boží lásku do svých srdcí a také do našich společenství. Po nedělní bohoslužbě jsme se rozloučili, ale ne na dlouho, uvidíme se na dalším setkání v prosinci!

Jirka Benedikt, Varnsdorf

Diecézní pastorační středisko

Setkání pastoračních asistentů

3. listopadu 2003 – pondělí od 9.30 v Litoměřicích v DDKT
5. listopadu 2003 – středa od 9.30 v Liberci na arciděkanství
Společně strávený den zahájíme mše svatou s otcem biskupem, předpokládáný závěr je v 16.00 hod.

Exercicie pro seniory

9.–13. listopadu 2003 – DDKT Litoměřice
Exercicie povede P. MUDr. Ladislav Kubíček, duchovní cvičení začínají v neděli večer v 18 hod. a končí ve čtvrtek ráno po snídani v 8 hod. Probíhat budou v Diecézním domě kardinála Trochty. Přibližná cena za stravu a ubytování: 700 Kč (konečná cena se může navýšit maximálně o 100 Kč).

Setkání varhaníků litoměřické diecéze

15. listopadu 2003 – sobota, DDKT v Litoměřicích
Začátek v 9.30 a ukončení mši svatou v 15 hodin.
Na programu nebude chybět prohloubení odbornosti v oblasti varhanní hry, ale také liturgie. Důležitou součástí je obohacení se výměnou vzájemných zkušeností.

Setkání stálých jáhnů

6. prosince 2003 – sobota, DDKT v Litoměřicích
začátek: 9.30, konec: 16 hod.

Upřesněné programy setkání najdete na našich webových stránkách: www.dps-ltm.cz.

Přihlášky a informace:

Pastorační středisko, Komenského 4, 412 01 Litoměřice.
Tel.: 416 738 036, e-mail: pastoracni.ltm@quick.cz

Vzdělávací kurz ve víře pro dospělé z litoměřické diecéze

Informace získáte na adrese:

Katechetické centrum, Komenského 4, 412 01 Litoměřice
tel: 416 73 80 72; e-mail: katech.centrltm@c-mail.cz

Termíny a obsah přednášek, přednášející:

- 15. 11. 2003 Dogmatická teologie II. – ThDr. Miloš Raban
- 29. 11. 2003 Morální teologie I. – ThDr. Josef Koukl
Liturgika I. – Mgr. Radúz Drozen
- 13. 12. 2003 Liturgika II. – Mgr. Radúz Drozen
Pastorace mládeže – Mgr. Rudolf Repka

Vzdělávací kurz ve víře zahájen

V sobotu 4. října o svátku sv. Františka z Assisi úderem deváté hodiny ranní započal před zaplněnou učebnou první cyklus přednášek, tentokrát z dogmatické teologie, čímž byla zahájena výuka vzdělávacího kurzu.

Na přednášku o této tématice přijal pozvání P. ThDr. Miloš Raban, farář v Raspenavě a v Hejnicích, který velice sugestivní a fundovanou formou přiblížil všem posluchačům mnohé otázky týkající se nauky o Bohu, jeho Synu Ježíši Kristu, Duchu svatém i o společenství církve. Součástí jeho výkladu byly i odpovědi na mnohé otázky, které zazněly z řad posluchačů. Druhá polovina přednášek z dogmatické teologie se uskuteční v termínu 15. listopadu 2003 od 9 hodin v Diecézním domě kardinála Trochty v Litoměřicích.

V měsíci říjnu 2003 pokračuje vzdělávací kurz přednáškami z oboru církevní dějiny, na které přijal pozvání P. Mgr. Ivo Prokop, farní vikář v Jindřichově Hradci.

P. Mgr. Radek Jurnečka, vedoucí kurzu

Misijní aktivity České biblické společnosti

Na světě, kde v současné době žije 6 miliard obyvatel, hovořících více než 6000 jazyky, není v silách jedné biblické společnosti poskytnout Bibli všem lidem, kteří po ní touží. To je důvod, proč se 135 biblických společností spojilo v celosvětové rodině biblických společností zvané United Bible Societies – Spojené biblické společnosti. V minulém roce biblické společnosti poskytly 561 milionů biblických textů lidem, kteří je toužebně očekávali. Tento počet zahrnuje více než 20 milionů celých Biblí, 18,5 milionů Nových zákonů, 33 milionů jednotlivých biblických knih a téměř 490 milionů kratších biblických pasáží. Stále však zbývá ještě na 4000 jazyků, do kterých Bible není přeložena!

Česká biblická společnost finančně podporuje misijní projekty v chudých zemích světa. Díky mnoha

ochotným dárcům se v minulých letech podílela na překladu, tisku a šíření Bible na Ukrajině, v Rumunsku, Albánii, Arménii, Gruzii, Turecku, Keni, Egyptě, Salvadoru, Libanonu, Číně, Indii a Mexiku.

Také váš dar přispěje k tomu, aby se Boží slovo dostalo do rukou mnoha dalších lidí, kteří by se jinak s radostným poselstvím o Ježíši Kristu možná nikdy neseťkali.

Finanční dary lze zasílat na náš účet u ČSOB 129876273/0300 s variabilním symbolem 9999 (zahraniční projekty) nebo 6920 (příspěvek na činnost České biblické společnosti).

„Každý at' dává podle toho, jak se ve svém srdci předom rozhodl, ne s nechutí ani z donucení; vždyť 'radostného dárce miluje Bůh'.“ (2. Korintským 9, 7)

B ČESKÁ
BIBLICKÁ
SPOLEČNOST

Přečtěte si

Cremašchi, Lisa: Pokora milosrdenství, Karmel 2003, 89 Kč

Kniha má podtitul *Ctnosti svatého Makaria* a jsou to sebrané výroky a podobenství, které se připisují jedné z nejznámějších postav egyptské pouště, Makariovi Egyptskému nazývanému Veliký. Tato ponaučení nejsou rozhodně ani dnes zastaralá.

Hradecká, Edita: Život, láska, ře-hole, Karmel 2003, 79 Kč

V této knize se její autorka zamýšlí nad tím, jak prožívat skutečně naplněný život bez ohledu na to, jakou cestu si člověk zvolil.

Gurney, David: Dobrý boj, Karmel 2003, 159 Kč

Kniha *Dobrý boj* vypráví příběh apoštola Pavla formou deníku. Autor svoje dramatické životopisné líčení sestavuje z toho, co je o Pavlovi z Tarsu známo z Nového zákona.

Guareschi, Giovannino: Soudruh don Camillo, Karmel 2003, 238 Kč

Další z příběhů dona Camilla, faráře z pádské nížiny v severní Itálii, a jeho protějšku – komunistického starosty Peppona, který se odehrává tentokrát na zájezdu v Sovětském svazu.

Reinsberg, Jiří: Hospodin rozjasnil svou tvář, Vyšehrad 2003, 238 Kč

Kniha rozhovorů s populárním farářem od Panny Marie před Týnem, který s ním vedl novinář Bohumil Svoboda. Až tu knihu dočtete, i vaše tvář bude zářit.

Assmann, Jan: Smrt jako fenomén kulturní teorie, Vyšehrad 2003, 148 Kč

Je to nesmírně poutavá studie, která se zabývá tématem smrti a posmrtného života v Egyptě a která zkoumá tři aspekty smrti: smrt jako nepřítel, smrt jako návrat do mateřského lůna a smrt jako tajemství.

Le Goff, Jacques: Zrození očištění, Vyšehrad 2003, 368 Kč

Posmrtný osud člověka, jeho spása či zatracení, smrt a nesmrtnost, odměna či trest vzrušovaly lidskou mysl již od nepaměti. Autor v této knize hledá odpověď na otázku, jakou podobu toto obecně lidské napětí získalo ve středověkém křesťanství.

Fuentes, Carlos: Pohřbené zrcadlo, Mladá fronta 2003, 277 Kč

V mladofrontovské edici Kolumbus vychází zajímavá kniha, která upoutá všechny, kdo se zabývají objevením Ameriky a dějinami španělské Ameriky.

Galli, Richard: Zachránit Jeffreyho, Portál 2002, 229 Kč

Čtvrtého července 1998 vpoledvečer skočil sedmnáctiletý Jeffrey do bazénu a už se nevynořil. Jeho rodičům se ho podařilo vytáhnout z vody a zachránit mu tak život, ale už o několik hodin později pochybovali, zda udělali dobře. Jeff ochrnul od krku dolů, ztratil schopnost dýchat bez podpory přístrojů, užívat končetiny, ovládat vyměšování.

Jakou cenu má pro takového chlapce život, který mu za těchto okolností zbývá? Nebylo by lepší nechat ho zemřít? Dramatický deník zachycuje několik prvních dnů po úrazu, především nesnadné rozhodování o tom, zda by nebylo rozumnější zvolit pasivní euthanasii, a hledání odpovědi na otázku, co vlastně znamená zachránit Jeffa.

Závěrem knihy je připojena i Jeffova webová stránka, kde najdete foto, odkazy na komerční stránky a organizace, které se poraněním míchy zabývají, diskusní skupiny a odkazy, jejichž prostřednictvím můžete i vy navázat e-mailové spojení s Jeffem.

Každému tuto knihu doporučuji, zvláště v nynější době, kdy se tolik mluví o uzákonění eutanázie.

Něco pro vzdělání

201. **Salome:**

- a. jedna z žen pod křížem
- b. Petrova tchýně
- c. starozákonní postava

202. **Samařsko je část Palestiny:**

- a. severní
- b. střední
- c. jižní

203. **Samson:**

- a. filistýnský bojovník
- b. Izraelita, který se chytil za vlasy na větev
- c. Izraelita, který se nestříhal, protože se zasvětil Bohu

204. **Samuel:**

- a. poslední z Izraelských soudců
- b. izraelský král
- c. otec sv. Josefa

205. **Sára byla žena:**

- a. Abraháma
- b. Izáka
- c. Jakuba

206. **Saul byl izraelský:**

- a. král
- b. soudce
- c. prorok

207. **Set:**

- a. syn Adama a Evy
- b. starozákonní prorok
- c. křesťan obrácený na víru sv. Pavlem

208. **Siloe:**

- a. rybník
- b. potok
- c. zahrada

209. **Simeon:**

- a. stařec, který vítal Ježíše v chrámě
- b. muž, do jehož jeskyně byl Ježíš pochován
- c. otec apoštolů Jakuba a Jana

210. **Sinaj:**

- a. pohoří, pod kterým Izraelité ulili zlaté tele
- b. hora, ze které Mojžíš uviděl zaslíbenou zemi
- c. pohoří, kam utekl král David, když ho pronásledoval Saul

Správné odpovědi

201 a 202 b 203 c 204 a 205 a
206 a 207 a 208 a 209 a 210 a

Karmelitánské knihkupectví
(Knihkupectví Jonáš)
Mírové náměstí 15
412 01 Litoměřice
Tel./fax: 0416/73 24 58

Děkujeme za roční blahodárné působení Diecézního domu Kardinála Trochty

V září uplynul rok od založení Diecézního domu kardinála Trochty v Litoměřicích. Otec biskup ThDr J. Koukl ve zřizovací listině přál Boží požehnání všem, kdo do tohoto Domu budou přicházet i těm, kdo v něm budou sloužit.

Bez Božího požehnání by bylo marné lidské namáhání – moudře říkali naši předkové. Lidského namáhání a obětavosti zde bylo mnoho a také Boží pomoc byla cítit na každém kroku.

Diecézní dům opravdu slouží jako pastorační středisko našeho kraje. Hned na podzim byla v krátké době vybudována centra: mládeže, pastorační a katechetické, později bylo uvedeno do provozu také centrum pro rodiny. Významnou událostí pak bylo v poslední době zahájení vysílání rozhlasového studia „Štěpán“ radia Proglas.

Požehnání pro věřící z daleka i z blízka

Centra s celodiecézní působností i své činnosti pravidelně informují, a tak se spíše zaměřím na přínos našeho Domu pro litoměřickou farnost, která zde nachází duchovní zázemí. Je tu především prostor pro mnohá setkávání věřících všech věkových kategorií. Je zde pro všechny místo a „domov“, odehrává se tu život farnosti. Každý týden se schází maminky s nejmenšími batolátky, děti k výuce náboženství, mládež ke vzdělávání ve víře a vzájemnému povzbuzení. Děkujeme za tento prostor, kde naši mladí mohou rozjímat nad Božím slovem, společně se modlit či adorat před Nejsvětější svátostí, neboť Pán tu s námi „bydlí“ ve dvou kaplích a každý má možnost se s ním kdykoliv v tichosti sejít a otevřít své srdce. K pravidelným týdenním akcím patří

také cvičení žen, jež umožňuje tělocvična v přízemí. V teple Diecézního domu může v zimních měsících zkoušet chrámový sbor atd.

Jednou měsíčně se schází sněmovní kroužek a společenství manželů, tradičními se stala také oblíbená setkání seniorů. Kromě akcí pra-

videlných se konalo mnoho aktivit příležitostných: mikulášská, karneval, dětský den pro ty nejmladší, přednášky, duchovní obnovy a různá modlitební setkání pro starší. V prostoru jídelny proběhlo několik svatebních hostin a další pohoštění při různých svátečních příležitostech...

Děkujeme všem

Není ani možné vyjmenovat vše, co se zde za rok událo, kolik se objevilo nových lidí, hledajících pevný duchovní bod svého života, kolik dobra a evangelizace tento Dům Litoměřicím přinesl. Velký dík za rok nelehké služby patří především řediteli P. Martinu Davidkovi, správci panu Kubištovi a všem zaměstnancům, pro něž zde neexistuje nějaká osmihodinová pracovní doba. Zastihnete je i v nočních hodinách, o víkendech, zkrátka vždy, kdy je třeba.

Ať Pán našemu Diecéznímu domu nadále žehná a bohatě odmění všechny, kdo se podílejí na jeho Bohu milém a zdárném působení!

Vděční litoměřičtí farníci
Foto Jan Rosenauer

Elixír života

Nedávno jsem si vysloužila nedůvěřivý pohled jedné paní středního věku. Chtěla vědět, co si nesu z knihkupectví. Měla jsem v tašce dvě knihy Vlasty Javořické, její nejoblíbenější spisovatelky.

Uvědomila jsem si, že někdo jí možná považuje za autorku „červené knihovny“. Tam ji zařadili v době vlády komunistické strany. Dlouhá léta nesměly její knihy vycházet, ale ona přesto psala a věřila, že jednou její díla vyjdou. Teprve po sametové revoluci přestaly být její knihy nedostatkovým zbožím. Napsala 148 knih a nejméně v sedmi dalších je zastoupena povídkou. Jako žena a matka obdivuji tu pracovitost, ale to není to hlavní. Nejkrásnější na jejích knihách je veliké porozumění pro všechny starosti a strasti života. Každý v jejích knihách najde slovo útěchy a naděje, vždyť Boží láska je stále s námi.

Nechcete objevit tuto autorku také pro sebe? Pro začátek si můžete tento „elixír života“ vypůjčit ve veřejných knihovnách. Existuje již také časopis pro přátele díla Vlasty Javořické „Pramínek“.

Více se o tom můžete dozvědět na adrese: Nakladatelství Kubínek Tyršova 927, Moravské Budějovice 676 02, e-mail: pknkubinek@centrum.cz

Helena Zdislava Nejedlá

Nedávne svěcení studia Štěpán Radia Proglas

VLASTA JAVOŘICKÁ
MŮJ ŽIVOT

Samuel – poslední soudce a první prorok ❖ P. Jiří Voleský

Samuel je postavou Božího muže, který spojuje dvě důležité etapy dějin vyvoleného národa – dobu soudců s dobou králů a proroků. Jako dobrý duchovní vůdce lidu převádí Izrael z nejednotného, charismatickými soudci formovaného období teokracie, tedy společenského uspořádání založeném na vládě Boží, do období sjednoceného a politicky pevně uspořádaného státu, založeném na autoritě Bohem „pomazaného“ krále. Samuel je velice výraznou postavou, o níž máme poměrně mnoho zajímavých informací. Nahlédneme trochu do světa jeho dobrodružného života.

Strážce Božího slova

První výraznou vlastností Samuela je jeho věrnost, zodpovědnost a věrný vztah k Božímu slovu. Bible tuto skutečnost výstižně a přitom prostě charakterizuje obratem: *Samuel nedopustil, aby některé z Hospodinových slov padlo na zem.* Samuel je již od malička vychováván v posvátném chrámovém prostředí uprostřed kněžské rodiny v tehdejší hlavní izraelské Hospodinově svatyni v Šílu. Již jako chlapec vynikal svou zbožností a zodpovědností. Zachoval se nám jeden nádherný příběh, který výstižně popisuje Samuelovu věrnou poslušnost vůči Hospodinu. Bůh se rozhodl potrestat nedůslednou a vlažnou víru kněžské rodiny vrchního kněze Eliho, kde je Samuel vychováván a která má na starosti vykonávání bohoslužeb v hlavní izraelské svatyni Hospodinově. Jako poslední napomenutí před přísným trestem volí Bůh mladého chlapce Samuela, k němuž promluví jedné noci slova soudu, která má vyřídít Elimu. Před samotným poselstvím Samuela třikrát oslovuje jeho jménem, přičemž chlapec míní, že jej volá Eli. Duchovně vyhaslý starý kněz teprve po třetím Božím volání poznává, že k Samuelovi hovoří sám Hospodin. Při čtvrtém zavolání odpovídá mladičkový Samuel podle instrukce kněze Eliho památnými slovy: *Mluv Hospodine, tvůj služebník slyší.* Od této chvíle se Samuel stává bdělým a věrným strážcem Hospodinových slov, která citlivě a pozorně vnímá a následně hlásá a uskutečňuje. *Hospodin se Samuelovi dával i nadále vidět v Šílu; Hospodin se totiž v Šílu zjevoval Samuelovi svým slovem.* Tak charakterizuje Písmo Samuelův vztah k Božímu slovu. Ono „vidění slo-

va“, jež zní jaksí nelogicky, má svůj hluboký zvěstný význam. Samuel v Hospodinových sebezjeveních „vidí“ jeho slovo. Vidět, patřit na Hospodina má bezprostřednější, plnější ráz, nežli pouze slyšet jej hovořit.

Samuel vnímá Boha celistvěji, plněji, než pouhým vnímáním obsahu jeho řeči. „Vidět Hospodinovo sebezjevující slovo“ je obrazně vyjádření toho nejplnějšího způsobu, jak může člověk vnímat neviditelného a smysly nezachytitelného Boha. Samuel je bděle citlivý k Boží přítomnosti: vnímá Boží osobní blízkost i uprostřed malátnosti nočního odpočinku. Pružně a rychle reaguje na Hospodinovo poselství: ihned vstává a jde se poradit s duchovní autoritou. Pokorně a poslušně naplňuje, co mu Bůh sděluje: „Mluv Hospodine, tvůj služebník poslouchá“. Dbá na to, aby Boží poselství vešlo ve známost do celé společnosti: nedopustí, aby nějaké Hospodinovo slovo vyšlo nazmar.

Zodpovědný pastýř lidu

Samuel si nenechává své výjimečné poznání a schopnosti pro sebe. Plně se angažuje mezi lidmi, v tehdejší společnosti. Bible o tom opět s geniální jednoduchostí a výstižností říká: *Celý Izrael od Damu až k Beer-šebě poznal, že Samuel má od Hospodina prorocké pověření. Samuelovo slovo se týkalo celého Izraele.* Jeho poselství bylo následně shrnuto do zvolání: *Jestliže se chcete celým srdcem obrátit k Hospodinu, odstraňte ze svého středu cizí bohy, upněte se srdcem k Hospodinu a služte jedině jemu. On vás vysvobodí...*

Samuel se stává svou duchovní zkušeností vůdcem celého národa. Jeho poselství, které čerpá ze setkání se svým Bohem, zasahuje všechny lidi, kteří je slyší. Obsahem tohoto poselství je naléhavá výzva k zakotvení každého lidského srdce v jediném a pravém Bohu. Toho se podle Samuelova kázání dosáhne věrnou a poslušnou službou Hospodinu. Je-li potom srdce člověka plně ukryto v Bohu, člověk je vysvobozen ode všech ničivých a rozkladných nebezpečí, která číhají ve světě z mnohých stran.

Samuel však při svém výrazném vědomí výlučného poslání nechává lidem prostor pro svobodné rozhodnutí: „Jestliže se chcete obrátit...“ Zve, nenutí. Kdo se však rozhodne pro Boha, je důrazně napomínán k bezpodmínečné poslušnosti a věrnosti. Celé lidské srdce musí náležet Hospodinu, ne jen určité skutky zbožnosti a mravního chování. Co Samuel hlásal, to jistě též žil. Z tohoto pohledu tedy jeho celé srdce náleželo Bohu, každé hnutí a každá myšlenka, která se v jeho srdci zrodila, byla ovládnuta Boží přítomností.

Z našich úvah nad biblickým vyprávěním je zřejmé, že Samuel je krásným příkladem člověka, který citlivě vnímá projevy a stopy Boha ve svém osobním i ve veřejném životě, člověka, který ve svém nejhlubším jádru plně náleží Bohu a nechává se jím vnitřně i vnějšně zcela ovládat, člověka, který si své poznání nenechává pro sebe, ale aktivně a ochotně se angažuje ve společenském životě, jenž se snaží ovlivňovat a proměňovat k ušlechtlejší a dokonalejší podobě. I v našem celoživotním hledání Boha se nám může stát blízkým duchovním přítelem a mocným přímluvcem.